

[Aksel Larsen.]

truffet med Amerika om midlertidige militære Baser i Grønland? Jeg kalder den udtrykkelig for forældet, fordi den gaar ud paa, at disse Baser kun skal opretholdes, saa længe „den nuværende Fare“ for det amerikanske Kontinent eksisterer, og den var jo forbi den 5. Maj 1945. Aftalen er, saa vidt jeg er orienteret, formet saadan, at den faktisk kan bringes til Ophør, hvis den ene af Parterne ønsker det, og jeg synes, at Danmark skulde interessere sig for dette. Vi rejste allerede Spørgsmaalet ved en Tale af det ærede Medlem Hr. Mogens Fog under Finanslovdebatten i Efteraaret, og vi synes, det kunde være paa Tide at faa Svar paa, hvilke Hensigter Regeringen har.

Jeg maa maaske hellere med det samme bebude, at hvis der ikke sker noget fra Regeringens Side, vil vi muligvis se os nødsaget til at forelægge det høje Folketing et formelt og højtideligt Forslag til Beslutning om Opsigelse af denne Traktat.

Jeg har derpaa nogle Bemærkninger til de forskellige Ordførere. Det ærede Medlem Hr. Starcke talte for en Gangs Skyld om Grundskyld og var saa uhyre glad for nogle Udtalelser, jeg havde fremsat i Gaar. Han mente, at naar nu ogsaa Kommunisterne saa utvetydigt gik ind for lige Skat paa lige Jord, maatte det kunne gennemføres, for saa er der et kompakt Flertal for det i Rigsdagen. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at dette er ikke saa sikkert. Vi fra vor Side skal ikke være betænkelige derved. Vi mener, hvad vi siger, og agter at gennemføre vort Program, saa snart vi faar Magt til det. Men det ærede Medlem regnede, saa vidt jeg forstod, Socialdemokraterne og de Radikale for Tilhængere af Grundskyld, og det tror jeg ogsaa de officielt er, men disse to Partier har haft Flertal i saavel Folketinget som i Landstinget fra 1936 til 1945, og Grundskyld er alligevel ikke blevet gennemført, saa helt sikkert er det jo ikke, at Grundskylden bliver gennemført, fordi ogsaa Kommunisterne siger Grundskyld! Jeg vil imidlertid haabe, at dette maa være medvirkende dertil. Og som sagt, man skal ikke være bange for, at vi svinger vort Program i denne Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard talte bekymret om Omkostningerne

ved den ulyksalige Udsendelse af Besættelsesstyrken til Tyskland. Det ærede Medlem brugte ordret dette Udtryk „den ulyksalige Udsendelse af Besættelsesstyrken til Tyskland“. Jeg synes, der maa være Grænser for, hvad man kan tillade sig under en Finanslovdebat. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Parti har ubetinget tilsluttet sig, at Besættelsesstyrken bliver sendt af Sted. Det ærede Medlems Parti var med i Forhandlingen derom, blev spurgt, om de vilde tilslutte sig, og de sagde: Ja, det stemmer vi for med begge Hænder. Saa kan man ikke komme og kritisere og tale om „den ulyksalige Udsendelse“. Vi stillede ogsaa den Gang Spørgsmaalet om Omkostningerne, og vi Kommuniste mente, at Udrustningen til Styrken skulde Danmark ikke betale. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Parti og han selv gik ind for, at Danmark ogsaa skulde betale Udrustningen til Soldaterne, og saa synes jeg ærlig talt, det er Toppunktet derpaa at staa op under Finanslovdebatten og tale om de høje Omkostninger ved „den ulyksalige Udsendelse“ af denne Besættelsesstyrke.

Maa jeg i øvrigt, foranlediget af nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, sige om denne Udsendelse, at jeg ikke principielt er uenig med ham, jeg mener blot, at hvis det er saa nødvendigt for Englænderne at demobilisere deres Soldater, kunde de begynde med dem her i Danmark for at vise, at det var nødvendigt. Men jeg finder, at de Forudsætninger, hvorunder Løftet i sin Tid blev afgivet, er blevet brudt, fordi man forlanger, at vi skal betale denne Udrustning, hvilket vil sige, at vi skal give England disse Penge, for England kan ikke bruge denne Udrustning til noget i øvrigt. Derfor var vi Modstandere af, at vi sendte Besættelsesstyrken, men vi blev det ydermere paa Grund af den ultimative Form, hvorunder England tillod sig at stille Krav om, at Danmark skulde betale Udrustningen. Vi fandt, at det var under en uafhængig Stats Værdighed at gaa ind paa den Slags, og derfor sagde vi, da det kom til Stykket, nej.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har i øvrigt om Tyskland sagt, at man maa stille sig paa det Standpunkt, at en slagen Fjende er ingen Fjende mere. Det kan lyde saa smukt, men man kommer nu til at se